

پرستاران، این بار قربانی پوشش بخش خصوصی

بخشی از پرستاران در شرایطی به خدمت نیروهای شرکت می‌روند که در هیچ کشوری موضوع سلامت و پرستاران به‌عنوان اصلی‌ترین تهدید یک کشور را به بخش خصوصی واگذار نمی‌کنند.

به گزارش سایت خبری پرسون، «۲۲ هزار پرستار جدید در وزارت بهداشت جذب می‌شوند» هنوز یک روز از این وعده وزیر بهداشت نگذشته که معاون پرستاری وزارت بهداشت اعلام کرد: «این وزارتخانه برای تبدیل وضعیت پرستاران، از شرکتی شدن پرستاران ۸۹ روزه تلاش کرد!» عباس عبادی معتقد است که «از سال ۹۸ تا پایان ۹۹ وزارت بهداشت تعداد ۵۵ هزار نفر را در تمام رده‌ها استخدام کرد. در سال ۱۴۰۰ نیز ۶۷ هزار نفر تبدیل وضعیت شدند و در مجموع بالغ بر ۱۲۰ هزار نفر در این سه سال به جمع نیروهای وزارت بهداشت اضافه شدند که ۴۰ درصد آنها پرستار هستند و این عدد قابل توجهی است.»

این گفته‌ها در شرایطی مطرح می‌شود که در این سه سال ایران درگیر پنج موج شدید کرونا بوده است و کشور ما با کمبود شدید پرستار و مهاجرت آنها روبه‌رو بود. در این میان بخشی از پرستاران در شرایطی به خدمت نیروهای شرکت می‌روند که در هیچ کشوری موضوع سلامت و پرستاران به‌عنوان اصلی‌ترین تهدید یک کشور را به بخش خصوصی واگذار نمی‌کنند. در دولت نهم، شرکت‌های خصوصی پرستاری از سوی وزارت بهداشت برچیده شد و با یک مصوبه بیش از ۲۰ هزار پرستار به استخدام دولت درآمدند.

ما تا سال ۹۳ در کشور نه پرستار فارغ‌التحصیل بیکار داشتیم و نه پرستار شرکتی و قراردادی. از آن زمان شرکت «آوای سلامت» که عضو هیأت مدیره آن از مسئولان وزارت بهداشت هستند، تاسیس شد و دوباره بحث پرستاران شرکتی را بر سر زبان‌ها انداخت. در زمان شیوع کرونا بود که ۳۰ درصد پرستاران وزارت بهداشت قرارداد شرکتی دارند، چون تا سال ۹۳ این قانون وجود نداشت. در سال ۹۸ و در اوج بحران کرونا، کسانی که از تعدیل نیرو و قراردادهای ۸۵ روزه پرستاران انتقاد می‌کردند، خودشان عضو شرکت «آوای سلامت» هستند.

کار طاقت‌فرسا پرستاران در شرایط کرونا

در این باره شرایط بحرانی که کشور پس از سه سال با جانفشانی‌های پرستاران پشت‌سر گذاشت، محمد شریفی مقدم، دبیر کل خانه پرستار به «آرمان ملی» می‌گوید: «در هیچ کشوری، پرستاران را به بخش خصوصی واگذار نمی‌کنند چه برسد با آنها قرارداد ۸۹ روزه ببندند. متأسفانه سال‌هاست که ماهیت این نوع قراردادهای برای کارگران و پرستاران و... وجود دارد کارفرما هر چه بگوید باید آنها بدون چون و چرا به آن عمل کنند و خیلی از پرستاران نیز نمی‌توانند به خطای پزشکان اعتراض نمایند، چون مشمول قطع همکاری به ساده‌ترین شکل ممکن می‌شوند. اما اگر همین پرستاران استخدام دولت باشند، زیر بار حرف زور نمی‌روند.»

وی در ادامه گفته‌هایش می‌افزاید: «یکی از تجارب تلخ کشور ما در شرایط کمبود پرستار، شیوع کرونا در ایران بود که حدود هفت و نیم میلیون نفر را مبتلا و بیش از ۱۴۱ هزار کشته روی دست کشور گذاشت. در این شرایط شیوع کرونا در کشور ما مصادف شده بود با پایان قرارداد حدود دو هزار پرستار و آنها به دلیل ترس از کرونا قراردادهای خود را تمدید نکردند، در حالی که اگر آنها استخدام دولت بودند، در چنین بحرانی با کمبود پرستار مواجه نمی‌شدیم، چون فرد تعهد ۳۰ ساله دارد و نمی‌تواند به راحتی ترک کار کند.

در شرایط عادی میانگین تعداد پرستاران نسبت به تخت‌های بیمارستانی در کشور ما از وضعیت خوبی برخوردار نیست و ما جزو کشورهای ضعیف در این حوزه هستیم. همچنین با شیوع کرونا و در استان‌هایی که پیک کرونا را پشت‌سر گذاشتند، به پرستاران قول داده شده بود که قرارداد یک ساله با آنها بسته می‌شود.

بعد از وعده مسئولان این افراد جان خود را کف دستانشان گذاشتند، ولی در نهایت با قرارداد ۸۵ روزه و بدون مزایای وزارت بهداشت روبه‌رو شدند. سال‌هاست که وزارت بهداشت سعی دارد که آنقدر فارغ‌التحصیل پرستاری با ایجاد دانشکده‌های پرستاری، تربیت نماید که اگر کسی ترک خدمت کند، خیلی سریع پرستاران دیگر را در بیمارستان‌ها جایگزین آنها کنند. به همین دلیل در مدت هفت-هشت سال، تعداد فارغ‌التحصیلان سالانه پرستاری از پنج هزار به ۱۲ هزار پرستار رسید. اگر دستگاه‌های نظارتی بعد از آنکه دو هزار پرستار قراردادهای خود را تمدید نکردند، ورود پیدا نمی‌کرد، حدود ۳۰ هزار پرستار دیگر نیز قراردادهای خود را تمدید نمی‌کردند و نمی‌توان تصور کرد که چه مسئله‌ای بعد از شیوع کرونا در کشور رخ می‌داد. باید اساس قرارداد موقت در حوزه سلامت هر چه سریع‌تر برچیده شود، چون در مواقع بحرانی تهدید امنیت ملی به حساب می‌آید.»